

NỘI SAN SEN TRẮNG - SỐ 13:

CHÍNH DANH, CHÍNH THỐNG & CHÍNH TRUYỀN

Kính Dâng:

Thầy Cố Vấn Giáo Hạnh 75 - 76

GDPT Long Sơn - Nha Trang

Quảng-Quý Huỳnh-Kim-Lân

LTS - Từ gần hai năm qua kể từ Đại-Hội Hợp Nhất tháng 4/2004 của Gia-Đình Phật-Tử Việt-Nam tại Hoa-Kỳ, có vài câu hỏi vẫn thường tiềm-tàng trong suy-tư của hầu hết hàng huynh-trưởng mà chưa bao giờ được giải đáp thỏa đáng: Vì sao Ban Hướng-Dẫn Trung-Úống (BHDTU) không tiếp-tục tham-dự Đại-Hội cho đến phút chót? Vì sao BHDTU luôn luôn giữ thái-độ im lặng, không bạch-hóa lý-do đã không chấp nhận Đại-Hội? Gần đây, trong phiên họp Thường-Niên II vừa qua của BHDTU, các câu hỏi này lại được đưa ra thảo-luận, và ý-kiến chung là cần có một tường-trình đầy đủ, phản-ảnh trung thực những sự-khởi của Đại-Hội nêu trên để tất cả các đoàn-viên am tường và vững tâm phục-vụ tổ-chức. Nhân dịp BHDTU tái tục phát-hành Nội-San SEN TRẮNG với số 13, Ban Biên Tập (BBT) chúng tôi đã nhận được bài "CHÍNH DANH, CHÍNH THỐNG và Chính Truyền" của HTr. Quảng-Quý Huỳnh-Kim-Lân, trong đó tác-giả đã phân-tích chi-tiết các sự-khởi liên-quan đến các câu hỏi nêu trên. BBT chúng tôi xin đăng nguyên văn bài viết này để Quý độc-giả cùng Quý anh chị em huynh-trưởng tri tường.

Nội-San SEN TRẮNG

Lời trình bạch:

Ngưỡng Bạch Thầy,

Không biết con đã đúng hay sai và có nên chẳng (?) khi thực hiện bài viết này - mà lại còn dám cả gan: "Gửi Dâng Thầy"! Nhưng dù gì đi nữa thì con cũng đã viết - viết một cách chớn thành và thẳng thắn - nhưng cũng phải trong giới hạn chừng mực của một số điều có thể thừa - việc này, khiến con đã phải tốn khá nhiều thời gian cho một bài viết, bởi những cần trọng cần có; hơn nữa, con vẫn tự biết - con không thể không có ít nhất một lần (cho dù là muộn, rất muộn như mãi đến hôm nay... nhưng xét kỹ thì bây giờ có thể chính là lúc - Thầy càng có thể "Hiểu & Thuông" chúng con nhiều hơn...) - Trình Bạch với Thầy - về sự kiện: "lại một lần nữa - bẻ làm hai... trong anh chị em chúng con..."; mặc dù con biết rất rõ - "cái việc này... những được - rớt - mất - còn ấy..." - Thầy đã nghe và nghe rất nhiều lần bởi nhiều người kể trong gần hai năm qua - kể cả "Bà Chị" của con (cũng nhờ có Chị "góp ý" mà con mới viết được "tương đối" như thế này!). Riêng con thì ngược lại - con không muốn Thầy "Nghe", vì con không kể riêng cho Thầy Nghe; con mong và nghĩ Thầy "Biết", và "Biết Rất Thực"- để mà có thể thực sự cảm thông và chia sẻ với chúng con - Với Tất Cả Niềm Đau Lấn Nổi Buồn - mà anh chị em chúng con Đã, Đang Gánh Nhận!!!

Cung kính

Quảng Quý Huỳnh Kim Lân.

I.- MỞ:

Sau khi Thông Tư về việc Tục Bản Nội San Sen Trắng số 13 được phổ biến, một vài anh chị đã gọi điện thoại cho tôi và nêu vấn đề: "Nội San Sen Trắng - không chỉ số 13, mà số 14 và cả số 15 - đã được "người anh em" phát hành từ lâu, bây giờ mình mới đề cập đến việc thực hiện số 13! làm như vậy có quá muộn và có nên chẳng? vì làm như vậy, dĩ nhiên - dễ gây hiểu lầm là mình đang theo đuổi; và dễ bị vô minh xuyên tạc là mình đang tranh giành hơn thua với anh em mình!!!...". Các anh chị này nói một hơi không kịp nghĩ, tôi thừa một tràng cũng không kịp thở:

"Ai" (?) - mới đủ tư cách để nhân danh cho sự Chính Danh, Chính Thống và Chính Truyền

"Nội San Sen Trắng - tiếng nói chính thức của Tổ Chức; là thức ăn tinh thần của mọi Đoàn Viên. Mấy năm nay, chúng ta không có điều kiện để thực hiện, bây giờ tục bản, là một chuyện bình thường và đương nhiên như là việc đói ăn khát uống. Vấn đề cần thấy biết là: Nội San Sen Trắng - thể hiện sự Chính Danh; và Tục Bản - biểu hiện sự Chính Thống; còn mang Số 13 - bày tỏ sự Chính Truyền; và, vấn đề quan trọng là: "Ai" (?) - mới đủ tư cách để nhân danh cho sự Chính Danh, Chính Thống và Chính Truyền này?"

"Vả lại, Anh (Chị) nghĩ thế nào về sự kiện: Năm 1981, Đảng và Nhà Nước Cộng Sản Việt Nam chỉ đạo và hỗ trợ Quý Ngài tổ chức Đại Hội Thống Nhất Phật Giáo; và Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam được hình thành, mà người ta thường gọi là Giáo Hội Nhà Nước hay Giáo Hội Quốc Doanh. Nhưng, nói các có - nếu như trong Đại Hội ấy, Quý Ngài dựa trên từ ngữ "hợp nhất" - hợp nhất các Giáo Hội hiện hữu bấy giờ - mà chọn Danh Xưng: Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất - thì sự việc sẽ ra sao và tình cảnh hiện nay sẽ như thế nào?! Hởi tức là trả lời và cũng có nghĩa là để xác nhận một sự thực về Đức Độ Tôn Quý của Bậc Chúng Trung Tôn vẫn luôn rạng ngời trong mọi hoàn cảnh và tình huống. Từ ấy suy diễn ra, để mà thấy rằng tư cách của các anh chị cầm đầu nhóm tách riêng ra khỏi Miền Thiện Minh năm 1998 vẫn còn "trong sáng hơn" so với các anh chị chủ động cuộc "chính biến" tháng 04 năm 2004 tại San Gabriel, Miền Nam California, bởi cái Chính Danh và Không Chính Danh của nó!"

II.- TRƯỚC VÀ TRONG NHỮNG NGÀY ĐẠI HỘI:

1.- Trước: Nguyên nhân về sự phân hóa, đe dọa trầm trọng Tính Thống Nhất Bất Khả Phân của Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ, bắt nguồn từ: Đại Hội Huynh Trưởng GDPT Miền Thiện Minh kỳ VIII tháng 04.1998 tại chùa Cổ Lâm, dưới sự chứng minh và chủ tọa của Thầy Huyền Việt, Tổng Vụ Trưởng Thanh Niên GHPGVNTNHN-HK, anh Trưởng Phán chỉ huy một số Huynh Trưởng và Đơn Vị rời bỏ Miền Thiện Minh và từ giả Ban Hướng Dẫn Trung Ương, để hình thành Ban Hướng Dẫn Liên Miền Liễu Quán và Khuông Việt - như là món quà trân quý - "trở về" với Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Hải Ngoại tại Hoa Kỳ - phát xuất từ Quyết Nghị 3 điểm của Đại Hội Utah năm 1997, mà trong đó: "Giáo Hội (Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Hải Ngoại tại Hoa Kỳ) cần có một Ban Hướng Dẫn Trung Ương". Sau đó, các Ban Hướng Dẫn Miền và Liên Miền khác do Tổng Vụ Thanh Niên GHPGVNTNHN-HK lần lượt được thành lập... một cách "nhanh chóng". Từ ấy, Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ - **đã bẽ làm đôi** - tuy rằng không cân bằng về số lượng lẫn chất lượng, nhưng thực thể vẫn có thể tạm xem như là đã có 2 Tổ Chức hay 2 Khối riêng biệt bởi hai "cơ cấu" và "hệ thống" điều hành khác nhau (chưa kể đến một số Đơn Vị sinh hoạt biệt lập từ trước tại địa phương, và trực thuộc thẳng với Vị Tổng Vụ Trưởng Thanh Niên của Giáo Hội Chủ Quản) ...

Có thể vì cái sự "nhanh chóng" ấy, mà năm 2001, qua phát biểu của Thượng Tọa Thích Như Điển trong buổi tiếp xúc với một số Huynh Trưởng tại Miền Nam California: Giáo Hội cần Huynh Trưởng có khả năng và đức độ..... Phát biểu của Thầy - quá chân thành! chỉ tội và đáng thương cho người anh em "liạ đàn"; và cũng là một cảnh báo không lành cho nhóm "con ghẻ" (từ của Quý Ngài Chứng Minh trong Đại Hội Miền Thiện Minh kỳ VIII/1998) cứng đầu!!!

2.- Trong: Đại Hội Hợp Nhất tháng 04.2004 tại chùa Diệu Pháp, dưới sự chứng minh của Chư Tôn Giáo Phẩm thuộc Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Hải Ngoại tại Hoa Kỳ - Bất Thành - sau khi Ban Hướng Dẫn Trung Ương đã làm tất cả những gì có thể làm, đã nhẫn

nại và nhần nhục để vượt qua vô vàn các chướng duyên trước mặt - mà tham dự "Đại Hội Họp Nhất" - bởi tâm nguyện:

- a.- Khâm tuân ý chỉ của Văn Phòng II Viện Hóa Đạo, Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất.
- b.- Tin tưởng sâu xa bởi đức hạnh cao trọng của Chư Tôn Giáo Phẩm, nhất là với tình thương rộng lớn của Hòa Thượng Chủ Tịch và Thượng Tọa Tổng Thư Ký, cũng như Pháp Sư Niên Trưởng Thích Giác Đức, Phó Chủ Tịch Nghiên Cứu Kế Hoạch - Hội Đồng Điều Hành, Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Hải Ngoại tại Hoa Kỳ, đã dành cho Gia Đình Phật Tử trong nhiều thập niên qua - đặc biệt là những lần phát biểu của Quý Ngài từ sau bữa cơm thân mật hồi tháng 09.2003, kể cả Buổi Hội Thảo Huỳnh Trưởng Cấp Tấn ngày 02.01.2004 tại Trung Tâm Sinh Hoạt và Tu Học Thích Quảng Đức: **Giáo Hội không đặt vãn đề trực thuộc, chỉ mong cầu anh chị em một khối cố kết, để cùng nhau đóng góp hữu hiệu cho Đại Phật Sự Giải Trừ Quốc Nạn và Pháp Nạn tại Quê Nhà.**
- c.- Như là một thể hiện nhiệt tình và tích cực - Cho, Vì, Với Tinh Thống Nhất của Tổ Chức; còn là một bày tỏ của Thân Giáo - về Tinh Thần Cao Quý với Truyền Thống Cao Đẹp của Gia Đình Phật Tử - mà Ban Hướng Dẫn Trung Ương đã thừa truyền và kiên trì kế tục trong hơn 1/4 thế kỷ qua nơi đất khách quê người.

Với 3 Tâm Nguyện trong sáng và nhiệt tình như vậy, nhưng... nửa chừng - cũng đã phải gây cánh và bỏ cuộc: **bởi những nguyên tắc, điều kiện và tính chất phải có của một Đại Hội gọi là Họp Nhất - không được tôn trọng!** để rồi, Ban Hướng Dẫn Trung Ương đã phải tuyên bố: không phát biểu, không biểu quyết và chính thức quyết định rời khỏi Đại Hội - sau phiên họp khẩn giữa Ban Hướng Dẫn Trung Ương, các Ban Hướng Dẫn Miền và các Đơn Vị trực thuộc lúc 21 giờ 00 ngày 10.04.2004 - để thấy biết đúng đắn lý do từ bỏ Đại Hội; đặc biệt là để có thể giữ vững: Đường Hướng, Lập Trường và Vị Trí nhất quán và bất biến của Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ trong 28 năm qua; cũng như giữ trọn: Khí Tiết và Tu Cách tối thiểu của Người Huỳnh Trưởng.

Và, sau đây - là một vài sự kiện cần nhận chân:

2.a.- Trước hết, đó là - **VẤN ĐỀ TRỰC THUỘC:**

Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ - Đại Diện bởi Ban Hướng Dẫn Trung Ương: vẫn đã, đang và sẽ mãi là đứa con kiên trinh của "GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT", trong mọi không gian và thời gian, trong mọi hoàn cảnh và tình huống. Nhưng, riêng đối với "GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT HẢI NGOẠI TẠI HOA KỲ", Ban Hướng Dẫn Trung Ương **không thể đặt mình trực thuộc bằng một minh văn**, vì thực trạng của nhiều Tông Hệ Phái qua sự hiện hữu của nhiều Giáo Hội vẫn đã, đang hành hoạt có hiệu quả; mà trong đó, các Đơn Vị Gia Đình Phật Tử sinh hoạt trong lòng các Giáo Hội, Tông Hệ Phái Phật Giáo này, không phải là số lượng ít! Sự tồn tại của 1/3 Đơn Vị của Miền Quảng Đức và Thiệp Hoa, với sự thiếu vắng chỉ mỗi

một Đơn Vị tại Miền Thiện Minh, đặc biệt là sự toàn vẹn của Miền Tịnh Khiết sau cái gọi là "Hợp Nhất" - đã làm sáng hơn về "tình nghĩa thủy chung" của Người Áo Lam; mà còn là một xác chứng: "CON ĐƯỜNG NHẤT THỐNG" KHÔNG THỂ VÀ KHÔNG PHẢI LÀ GIÁ TRỊ THỰC SỰ CỦA "CON ĐƯỜNG HOA SEN TRẮNG".

Do đó, "hợp nhất" trong tiêu hướng "trực thuộc" Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Hải Ngoại tại Hoa Kỳ, để cứu thoát Thầy Tổ đang gian nguy khốn khó tại quê nhà - nghe qua thì hợp tình, nhưng xét kỹ thì cũng chỉ là cách nói để "đánh bóng" mà thôi. Và lại, trong hơn 10 năm qua kể từ sau ngày Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Hải Ngoại tại Hoa Kỳ hình thành, có một điều nào cho dù là nhỏ nhặt mà Ban Hướng Dẫn Trung Ương đã không thực hiện hay thi hành bởi chỉ thị của Giáo Hội? Nhất là với công cuộc yểm trợ đại Phật sự Giải Trừ Quốc Nạn và Pháp Nạn, có một Phật sự cho dù là nhỏ nhặt đến đâu mà Ban Hướng Dẫn Trung Ương đã không nhiệt tình đóng góp? **Cho nên, "Hợp Nhất" trong đặt định "Trực Thuộc" Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Hải Ngoại tại Hoa Kỳ, là điều - KHÔNG NHẤT THIẾT PHẢI CÓ.** Bởi, thực tế tai hại chắc chắn sẽ phải xảy ra, chính là sự phân hóa, chia rẽ các Đơn Vị Gia Đình Phật Tử thành nhiều mảnh hơn nữa - Đại Hội kỳ VIII/1998 tại chùa Cổ Lâm của Miền Thiện Minh là một điển hình cụ thể - một sự thật không thể chối cãi!!!! Hơn nữa, nếu phải "trực thuộc", thì Ban Hướng Dẫn Trung Ương đã thỉnh cầu trực thuộc hơn 10 năm trước, khi mà GHPGVNTNHN-HK vừa mới hình thành; chứ đâu cần có "Đại Hội Hợp Nhất" hôm nay để mà làm công việc "Hợp Nhất" như thế này?!

2.b.- Kế tiếp, đó là - **VẤN ĐỀ HỢP NHẤT:**

Ít ra, chúng ta cần phân biệt rõ - **Đại Hội Khoáng Đại** (hay Thường Niên hoặc Bất Thường): nói nôm na là một cuộc Nhóm Hợp Định Kỳ (hay Hằng Năm hoặc Thành Linh) của **MỘT** Tổ Chức (hay **MỘT** Đoàn Thể) có nhiều Hội Viên tham dự; còn **Đại Hội Hợp Nhất**: nói đơn giản là một cuộc Nhóm Hợp nhằm **GHÉP** Hai hay Ba hoặc Bốn... Tổ Chức (hay Đoàn Thể) có lập trường, tôn chỉ, đường hướng v.v na ná gần giống với nhau lại **THÀNH MỘT** Tổ Chức (hay Đoàn Thể) mà thôi. Tóm lại, nói một cách dễ hiểu - **Thành quả của Đại Hội Khoáng Đại (vấn đề nội bộ của Một Tổ Chức) là dựa vào quyết định của đa số Đại Biểu hiện diện; còn kết quả của Đại Hội Hợp Nhất (vấn đề chung cùng của hai hay nhiều Tổ Chức) là căn cứ vào sự thỏa hiệp, đồng thuận và nhất trí của các bên tham dự. Đây, chính là nguyên tắc và là tính chất khác biệt của từng mỗi Đại Hội; không một ai có thể lập lò lập lửng, cũng như hồ đồ lầm lẫn.**

Do đó, cần thấy biết đúng đắn: nền tảng của "Hợp Nhất" - chính là sự cảm thông và hòa hợp; căn bản của "Hợp Nhất" - chính là tinh thần của hiệp thương và hiểu biết. Nhưng, đáng tiếc và quá đáng tiếc! Đại Hội Hợp Nhất tháng 04/2004 tại chùa Diệu Pháp, đã không được tiến hành trong ý nghĩa và mục đích cao đẹp và công bình đó! Cho nên, ích lợi gì và kết quả sẽ ra sao khi "cưỡng cầu hợp nhất" trong một thực trạng đầy mâu thuẫn, với cái tâm phân biệt đây bỏ thử?! Bởi thực tế, những mâu thuẫn dị biệt trong anh chị em Huỳnh Trường, cũng như giữa các Đơn Vị vẫn tồn đọng trong nhiều năm tháng qua. Từ

những xuyên tạc thiếu chánh-niệm trên mạng lưới internet, đến những chỉ trích thiếu thanh-tĩnh qua những thư rơi thư rớt; đánh phá Ban Hướng Dẫn Trung Ương bởi các "nhân vật" núp trong bóng tối đội lốt dưới những cái tên Cuội họ Lèo. Nhất là với cái không khí theo tinh thần: Đại Biểu Làm Chủ, Chủ Tọa Quản Lý và... được phát huy; đặc biệt nhất là với bản Quyết Nghị 5 Điểm của anh chị em 5 Ban Hướng Dẫn 5 Miền trực thuộc Tổng Vụ Thanh Niên GHPGVNTNHN-HK được soạn thảo dưới sự chứng minh của Thượng Tọa Tổng Vụ Trưởng Thanh Niên trong tối hôm trước ngày Khai Mạc Đại Hội - **đã đi ngược lại ý nghĩa và mục đích ban đầu đã đề ra, mà trong 2 ngày đầu Đại Hội là một xác chứng** (xin xem các DVD và Video Tape trung thực - không qua các cặp kính màu cắt xén).

Bởi vậy, người ta có thể nhận thấy: "Hợp Nhất" - chỉ là một từ ngữ đầu môi... che đậy ở đằng sau là cả một không gian tăm tối!!!, "Đại Hội" - chỉ là một con dấu mang màu hồng - để ấn chứng cho một hành động không thẳng thắn, hợp thức hóa cho một việc làm phi nguyên tắc. Bởi vậy, quan điểm của Ban Hướng Dẫn Trung Ương đã phải được xác lập: **"Tinh Thần Hợp Nhất cần thể hiện và phát triển ngay từ bây giờ, nhất là cần xuất phát từ tâm thành của các bên; nhưng, Phương Thức Hợp Nhất thì cần phải có thời gian để vun bồi và hóa giải"**. Và, cũng vì vậy, Ban Hướng Dẫn Trung Ương chỉ có thể đồng ý với mỗi một đề nghị duy nhất, hầu có thể tiến tới sự kết hợp thật sự, đó là: **"Công Cử Một Ban Điều Hợp Trung Ương để điều hợp sinh hoạt với các Ban Hướng Dẫn hiện có, trong thời gian có thể là 2 năm để tiến tới thống nhất thật sự Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ"**. Mà qua đề nghị này, Sư Cô Thích Nữ Huệ Tâm, tức Huynh Trưởng LỆ TỬ Nguyễn Thị Thu Nhi - Nguyên Trưởng Ban Hướng Dẫn Trung Ương GDPT/VN tại Hoa Kỳ trong 3 nhiệm kỳ đầu tiên (1983-1994), và cũng Nguyên là Tổng Thư Ký rồi Phó Trưởng Ban Hướng Dẫn Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hải Ngoại - cũng đã Tình nguyện nhận lãnh vai trò Trưởng Ban Điều Hợp này, nếu được Đại Hội đồng thuận.

Ngoài đề nghị vừa nêu, còn các đề nghị khác, xét kỹ, đều là những giải pháp - bất khả thi; nhất là với đề nghị: **"Thành lập Ban Hướng Dẫn chung cho các Đơn Vị đã sẵn sàng trực thuộc Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Hải Ngoại tại Hoa Kỳ, và ai chưa muốn thì đợi sau"** - thì Ban Hướng Dẫn Trung Ương "hoàn toàn hết ý!" nếu không nói là không thể đồng ý và chấp nhận, vì nó hoàn toàn đã đi ngược lại ý nghĩa và mục đích cao đẹp ban đầu khi "Đại Hội Hợp Nhất" được triệu tập bởi lời hứa của Quý Ngài: **Giáo Hội không đặt vãn đề trực thuộc, chỉ mong cầu anh chị em một khối cố kết, để cùng nhau đóng góp hữu hiệu cho Đại Phật Sự Giải Trừ Quốc Nạn và Pháp Nạn tại Quê Nhà - Đây, chính là nền tảng và là điều kiện tiên quyết của cần và đủ cho việc tiến hành "Hợp Nhất"**. Cũng như, tinh thần của Phiên Họp Thường Niên Mở Rộng giữa Ban Hướng Dẫn Trung Ương, các Ban Hướng Dẫn Miền và các Đơn Vị trực thuộc trong những ngày 03 & 04.01.2004 tại Trung Tâm Tu Học & Huấn Luyện Thích Quảng Đức cũng đã xác lập: **"Hợp Nhất" chính là tâm nguyện, nhưng cần tiến hành với những phương thức thế nào để có những hữu hiệu cần thiết, kế lý kế cơ, phù hợp với truyền thống sinh hoạt bởi đường hướng, lập trường và vị trí của Tổ Chức trong 28 năm qua - Đây,**

BHD

TRUNG
ƯƠNG

chính là gốc rễ và là điều kiện căn bản cho việc tái tạo sử thượng yêu, hiểu biết và đoàn kết thực sự trong Anh Chi Em Áo Lam và các Đón Vị Gia Đình Phật Tử đã vắng mặt từ năm 1998. Do đó, VỚI MỘT ĐỀ NGHỊ CHỈ THẤY CÓ MÌNH MÀ KHÔNG BIẾT CÓ NGƯỜI: "Thành lập Ban Hướng Dẫn chung cho các Đón Vị đã sẵn sàng trực thuộc Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Hải Ngoại tại Hoa Kỳ, và ai chưa muốn thì đợi sau" - mà gọi là giải pháp tốt để kết hợp Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ thành Một Khối Cố Kết - THÌ QUẢ THẬT LÀ THIÊN KIẾN VÀ BIÊN KIẾN VỚI CẢ KIẾN THỦ!!!

Chính nhờ vậy mà Bức Màn "đen" đã được vén mở - tâm huyết của gần nửa năm đóng góp cho sự hình thành của "Đại Hội Hợp Nhất" hôm nay đã bị người ta lợi dụng quá phũ phàng! Chẳng trách gì ngay sau phần nghị thức của Phiên Họp Tiền Hội Nghị không lâu, thì Huynh Trưởng Tâm Kiểm Bạch Hoa Mai - Phụ Tá Trưởng Ban Tổ Chức Đại Hội đã "nôn nóng": **thỉnh cầu Giáo Hội tu chính bản Quy Chế trong Đại Hội tháng 10 sắp đến, để Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ có "chỗ đứng" trong lòng Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Hải Ngoại tại Hoa Kỳ; cũng như phát biểu của Huynh Trưởng Nguyễn Siêu Trưởng Phán "mạch lạc, gọn gàng" hơn: đã đến lúc hợp nhất, và phương thức hợp nhất ấy chính là sự trực thuộc GHPGVNTNHN-HK - mà anh và các đồng sự của anh đã làm 6 năm về trước tại Miền Thiện Minh".**

2.c.- Và, sau cùng là - **VẤN ĐỀ THẮNG - BẠI:**

Có vài anh chị phát biểu rằng: Ban Hướng Dẫn Trung Ương SỢ THUA nên rút lui sớm. Lại có một số anh chị phân tích: căn cứ vào kết quả của việc biểu quyết, thì ý kiến của Ban Hướng Dẫn Trung Ương có thể sẽ THẮNG, nếu BHD/TU trước đó không tuyên bố rời bỏ Hội Trường và không tham gia việc bỏ phiếu... bởi vì, số phiếu đã thực hiện để phân phối cho các Huynh Trưởng Đại Biểu hiện diện là 280 phiếu; nhưng chỉ có 167 Huynh Trưởng nhận phiếu để bầu, số Huynh Trưởng không nhận và số phiếu còn lại là 113 - các anh chị này vẫn còn ở lại trong Hội Trường, do vì yêu cầu của Chúng Minh - Pháp Sư Niên Trưởng Thích Giác Đức. Và, kết quả cuộc bầu cử để chọn một trong 4 giải pháp kết hợp Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ thành một khối cố kết (ở đây, chúng ta có thể xin Chủ Tọa dzui dzẻ mà không cần đề cập đến "điều kiện đại biểu", cũng như "nguyên tắc bầu cử"... để cho cái "lượng" nó cân bằng với cái "chất"; vả lại, đến giờ phút này, thì cũng chỉ còn lại có Mỗi Một Ta Một Chờ - thì cần gì phải rườm rà cho tốn thì giờ vô ích - phải không?!):

- * *Giải pháp 1:* Bầu một Ban Điều Hợp để điều hành sinh hoạt chung trong thời hạn 1 hoặc 2 năm: 33 phiếu.
- * *Giải pháp 2:* Thành lập ngay một Ban Hướng Dẫn chung trực thuộc Ban Hướng Dẫn Hải Ngoại: 24 phiếu.
- * *Giải pháp 3:* Thành lập 2 Ban Hướng Dẫn riêng cho Tổng Vụ và Ban Hướng Dẫn Trung Ương và sinh hoạt trong tinh thần giao lưu: 1 phiếu.

- * *Giải pháp 4:* Thành lập Ban Hướng Dẫn chung cho các Đơn Vị đã sẵn sàng trực thuộc Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Hải Ngoại tại Hoa Kỳ và ai chưa muốn thì đợi sau: 101 phiếu.

Thực sự - Ban Hướng Dẫn Trung Ương và các Đơn Vị Trực Thuộc - tham dự Đại Hội Hợp Nhất với tấm lòng trong sạch cùng cái tâm trong sáng, nên hoàn toàn không quan tâm và quan trọng hóa bất cứ một Thắng - Bại, Hòn - Thua nào trong toàn bộ sinh hoạt của Đại Hội, nhất là với một Đại Hội được gọi là "Đại Hội Hợp Nhất", thì tinh thần TỰ TRỌNG và TÔN TRỌNG LẤN NHAU phải được đề cao. Ban Hướng Dẫn Trung Ương chỉ mong cầu "Đại Hội Hợp Nhất" này được thực sự thành tựu viên mãn với tất cả ý nghĩa cao đẹp và mục đích cao quý của nó - ít ra thì trong Anh Chị Em Áo Lam và các Đơn Vị sẽ có những thương yêu, cảm thông và hòa hợp thật sự - bằng tấm lòng chứ không bằng lời nói - để cùng nhau phục vụ tốt hơn cho Đàn Em, và đóng góp hữu hiệu cho Lý Tưởng và Số Mệnh của Gia Đình Phật Tử. Nhưng rất tiếc, sau gần 2 ngày ngồi trong Hội Trường, Ban Hướng Dẫn Trung Ương đã thấy rõ những bùa phép của "Người Anh Em" - nên không thể nào khác hơn được là phải rời bỏ Đại Hội, vì không thể tiếp tục ấn chứng cho một trò chơi không trong sạch, thiếu ngay thẳng!

Có thể Chủ Tọa vì xông xáo và năng nổ để đạt được mục đích của riêng mình, mà quên đi: Nguyên nhân về sự Phân Hóa của Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ, cũng như Mục Đích của Đại Hội này là như thế nào (!)? Nhưng, chúng ta còn có Quý Thầy Chứng Minh vẫn phải sáng suốt trong hành xử và phân xử - để giúp cho Anh Chị Em chúng ta - không phải tái diễn cái thảm cảnh phân hóa dầy dầy tũn nhục như đã có từ tháng 04/1998! Thế nhưng, sự việc đã không như vậy - vì, điển hình và cụ thể - khi Huỳnh Trưởng Trưởng Ban Nguyên Tĩnh và Tổng Thư Kỳ Phúc Thiện - thuộc Ban Hướng Dẫn Trung Ương: **Thỉnh Cầu Quý Ngài - vì tiền đồ của Gia Đình Phật Tử và sự thương yêu hòa hợp thực sự của anh chị em áo Lam - mà ngăn cản cuộc đầu phiếu vô lý, một chiều sắp diễn ra.** Điều đáng buồn hơn - Chứng Minh - Pháp Sư Niên Trưởng Thích Giác Đức đã lên tiếng - **Muộn Rồi!!!**

Hai tiếng: **Muộn Rồi** - là cú đấm long trời lở đất, đã giúp thiên sinh hốt nhiên tỉnh ngộ: **À thì ra! Đại Hội Hợp Nhất - chỉ là Điện - mà, sự hình thành - Một Ban Hướng Dẫn Trung Ương trực thuộc Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Hải Ngoại tại Hoa Kỳ - mới là Điểm!** Chính nhờ vậy, mà Huỳnh Trưởng Trưởng Phái Đoàn Ban Hướng Dẫn Trung Ương đã rất bình thản mà đứng dậy và tuyên bố: Kể từ giờ phút này, Ban Hướng Dẫn Trung Ương sẽ không phát biểu, không biểu quyết và sẽ rời bỏ Đại Hội. Một Huỳnh Trưởng Đại Biểu ra về "tay anh chị" lên giọng: Mời Ban Hướng Dẫn Trung Ương ra khỏi Hội Trường để chúng tôi dễ làm việc. Đã khiến cho Chứng Minh - Pháp Sư Niên Trưởng Thích Giác Đức vội lên tiếng: Xin các Anh Chị Nể tôi, mà tiếp tục ngồi lại cho hết buổi.

Cho nên, sự việc Chủ Tọa và Chứng Minh đã phát huy cao độ cái "tinh thần dân chủ" của **Một Đại Hội Khoáng Đại** sau đó, **mà nhe nhàng quên đi những Nguyên Tắc, Điều Kiện và Tính Chất phải có của một Đại Hội Hợp Nhất** - để rời bậc đèn xanh cho việc tiến hành cuộc biểu quyết vô tiền khoáng hậu như mọi người đã thấy biết; đó, cũng chỉ là

một việc đương nhiên và cũng chỉ là một màn ảo thuật nhằm bịt mắt một số Huynh Trưởng sơ cơ trong cái trò chơi gọi là "tinh thần tự chủ, tự quyết"! Nhưng thực chất - đó cũng chỉ là "bình cũ rượu cũ" mà thôi!

Với sự kiện rõ ràng như vậy, thì thử hỏi, một Đại Hội gọi là Hợp Nhất được diễn ra trong một thực trạng như thế đó, thì - có cần thiết phải tồn tại hay không? và, Ban Hướng Dẫn Trung Ương - có cần thiết phải tiếp tục hiện diện trong một Đại Hội bất chấp cả tôn chỉ, mục đích ban đầu đã cam kết và đồng thuận - hay không? có lẽ do vì cái vận của Tổ Chức, mà con đường kết hợp vẫn còn nhiều chông gai!!!

Tuy nhiên, Ban Hướng Dẫn Trung Ương vẫn đã làm tất cả những gì có thể làm để có thể đóng góp cho danh dự của Đạo Pháp và của Tổ Chức, cũng như giữ trọn uy đức của Quý Ngài Chứng Minh - qua việc: khuyến khích Quý Huynh Trưởng trong Ban Tổ Chức, cũng như Quý Huynh Trưởng và Đơn Vị Trực thuộc - nên ở lại với Đại Hội cho đến khi Bế Mạc. Và, cũng chính vì tấm lòng trong sạch với cái tâm trong sáng này, mà Ban Hướng Dẫn Trung Ương đã lại đánh mất thêm một vài Đơn Vị vô tâm khác nữa - qua cái trò chơi tam đoạn luận: "anh đã ở lại trong cái hội trường này, anh đã sử dụng cái quyền lợi của anh đối với Tổ Chức này, qua việc là bỏ phiếu Bầu Ban Hướng Dẫn Trung Ương này, thì anh phải có cái bổn phận là trực thuộc Ban Hướng Dẫn Trung Ương này... vậy"!!!

Từ những diễn biến ấy, chúng ta càng thấy rõ hơn cái tâm trong sáng của Ban Hướng Dẫn Trung Ương đã không dính mắc vào cái bẫy: Thắng - Bại, Hơn - Thua; Chủ không phải vì vấn đề: Sợ Thua; bởi, nếu muốn nói đến Sợ - thì thực sự - Ban Hướng Dẫn Trung Ương Sợ Thắng hơn là Sợ Thua. Bởi chắc chắn khi mà Ban Hướng Dẫn Trung Ương "chịu ra sân" - thì cho dù ai đó có bùa phép cách mấy đi nữa, thì đề nghị số 1 vẫn sẽ chiếm đa số! Nhưng sau đó, thì chắc chắn Ban Hướng Dẫn Trung Ương sẽ phải ôm lấy cái "sao quả tạ" - mà đi từ Bệnh đến Chết và Chết Thối mà thôi! Bởi: SỰ TỰ TRÙNG càng gặm nhấm và đục khoét mạnh mẽ và nhiều hơn - như Tổ Chức đã từng chịu đựng trong nhiều năm qua!!!

III.- CHÍNH DANH, CHÍNH THỐNG VÀ CHÍNH TRUYỀN QUA NHỮNG THỰC TRẠNG:

Có thể do vì - Đại Hội Hợp Nhất - là lần đầu tiên có trong sinh hoạt của Tổ Chức nói chung, Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ nói riêng, nên một số suy nghĩ và lập luận có vẻ dễ thương, nhưng thật sự lại rất ngây thơ, hồ đồ và ấu trĩ (xưa rồi cái kiểu: hồ đồ khó được - khó được hồ đồ, hay - được khó hồ đồ!!!) - chẳng hạn: "Ban Hướng Dẫn nào được Đại Hội Huynh Trưởng Toàn Quốc bầu lên là Ban Hướng Dẫn đó có đủ Chính Danh, Chính Thống và Chính Truyền; hơn nữa, trong Gia Đình Phật Tử, đâu có ai hay Tổ Chức nào lớn hơn Đại Hội Huynh Trưởng Toàn Quốc". Đúng, nhưng chỉ Đúng với Gia Đình Phật Tử khi trước, hay một Tổ Chức Gia Đình Phật Tử duy nhất ở một Quốc Gia nào đó kia, chứ còn ở Hoa Kỳ này làm gì có chuyện đó - vì thực tế, đã có ít nhất là hai "cơ cấu và hệ thống riêng biệt" kể từ năm 1998. Chính vì vậy, mà mới có - Đại Hội Hợp Nhất - là vậy; nhưng, **Đại Hội Hợp Nhất - Đã Bất thành - Bởi sự Rời Bỏ Hội Trưởng của Ban Hướng Dẫn Trung Ương** ngay từ buổi chiều

ngày thứ hai của Đại Hội - vì, Ban Hướng Dẫn Trung Ương không thể tiếp tục ấn chứng cho một trò chơi Không Ngay Thật, Chẳng Trong Sạch và Thiếu Thành Tín - và, ít nhất là cũng đã có Trên Muồi Hai (12) Giờ Đồng Hồ - trước khi Ban Hướng Dẫn Mới này được hình thành; và Ban Hướng Dẫn Mới này được hình thành là do kết quả cuộc đấu phiếu (của 101 lá phiếu, trên tổng số 280 Huynh Trưởng Đại Biểu hiện diện, mà trong đó, có 113 Huynh Trưởng không nhận phiếu) chọn giải pháp: Thành lập Ban Hướng Dẫn chung cho các Đơn Vị đã sẵn sàng trực thuộc Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Hải Ngoại tại Hoa Kỳ và ai chưa muốn thì đợi sau.

Chính vì vậy, trên nguyên tắc: Ý Nghĩa, Mục Đích, Tư Cách Pháp Nhân và Pháp Lý của Đại Hội Hợp Nhất Ấy Cũng Đã Phải Tan Vỡ Ngay Từ Giờ Phút Ấy - Cái Giờ Phút mà Trưởng Phái Đoàn Ban Hướng Dẫn Trung Ương Tuyên Bố: "Kể từ giờ phút này, Ban Hướng Dẫn Trung Ương sẽ không phát biểu, không biểu quyết và sẽ rời bỏ Đại Hội". Cho nên, những gì diễn ra sau đó - cũng chỉ là Một Bên, Một Chiều - đây chính là Quyền Tự Do của Mọi Người, Mọi Tổ Chức, Mọi Đoàn Thể. Ban Hướng Dẫn Trung Ương không cần thiết để xen vào sinh hoạt nội bộ của một Tổ Chức, Đoàn Thể khác.

Do đó, sự kiện của 01 trên 05 thành viên Hội Đồng Chỉ Đạo & Giám Sát với 05 trên 25 thành viên của Ban Hướng Dẫn Trung Ương nguyên thủy, cùng với các Đơn Vị thuộc Tổng Vụ Thanh Niên của GHPGVNTNHN-HK - tạo nên sự Thành Công bởi "Giải Pháp" từ 101 lá phiếu: "**Thành lập Ban Hướng Dẫn chung cho các Đơn Vị đã sẵn sàng trực thuộc Giáo Hội (Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Hải Ngoại tại Hoa Kỳ) và ai chưa muốn thì đợi sau**"; và **Tân Ban Hướng Dẫn đó cũng đã được chào đời bởi Giải Pháp Độc Đáo ấy - Thi - Đó - cũng chỉ là một việc bình thường trong thiên hạ - MỘT TỔ CHỨC MỚI ĐƯỢC THÀNH LẬP** - với Lập Trường, Tôn Chỉ và Vị Trí rất rõ ràng: **TRỰC THUỘC - GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT HẢI NGOẠI TẠI HOA KỲ.**

Sự việc vui đẹp như vậy: bởi Quyết Nghị của Đại Hội Utah năm 1997 đã thành tựu - Giáo Hội cần có một Ban Hướng Dẫn Trung Ương đã thành hiện thực; và mong mỏi của Thượng Tọa Thích Như Điển đã được đáp ứng - lành thay, lành thay! Nhưng nào ngờ, sau ngày được hình thành ấy - trên các Văn Kiện Hành Chánh của Ban Hướng Dẫn Mới này - vẫn với tiêu đề - giống như là của Ban Hướng Dẫn Trung Ương Nguyên Thủy: **Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất**, mà đã vô tình hay cố ý quên mất đi mấy chữ biểu trưng đáng sinh thành: **Hải Ngoại tại Hoa Kỳ**; và lại có vẻ rất bằng lòng về hàng chữ ở phía dưới: **Viện Hóa Đạo (Văn Phòng II)**! Tại sao Ban Hướng Dẫn Mới này, không dám thẳng thắn và dũng cảm để có thể hãnh diện ngẩng đầu lên nhìn thiên hạ mà xử dụng Tiêu Đề với Danh Xưng: **GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT HẢI NGOẠI TẠI HOA KỲ** - làm như vậy có phải là đẹp mặt và trọn đủ tình nghĩa thủy chung hơn, hay không? làm như vậy có phải là Chính Danh, Chính Thống và Chính Truyền hơn, hay không? làm như vậy có phải là đã thể hiện được tinh thần của châm ngôn Bi - Trí - Dũng hơn, hay không?

Và lại, với Danh Xưng: **Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất** - thì chắc không ai quên được Đại Hội Miền Thiện Minh năm 1998 tại chùa Cổ Lâm, trong đó có sự việc: khi Chúng Minh và cả Chủ Tọa đặt vấn đề trực thuộc, một Huynh Trưởng Đại Biểu đã phát biểu

rằng: "vói tiêu đề mà Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ, qua Ban Hướng Dẫn Trung Ương - đã, đang sử dụng là - **Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất** - thì cũng đã nói lên tất cả ý nghĩa của sự trực thuộc này". Thế nhưng, Anh Nguyễn Siêu và cả Thầy Huyền Việt - Tổng Vụ Trưởng Thanh Niên của GHPGVNTNHN-HK - cũng đều đã lên tiếng với nội dung tương tự: "Đó là cách chơi chữ và là luận điệu mập mờ của Ban Hướng Dẫn Trung Ương, không khác gì Cộng Sản". Lịch sử lại tái diễn 6 năm sau đó với vấn đề Hành Chánh qua tiêu đề của Ban Hướng Dẫn Mới này - vậy thì các Anh Chị ấy nghĩ sao về sự kiện nêu trên? Gậy Ông (Có) Đập Lưng Ông - hay không?!

Tuy nhiên, dù gì đi nữa, thì Ban Hướng Dẫn Mới này cũng đã từ bỏ cái sở trường mà cố giữ lấy cái sở đoản, bởi - Công Dân là Công Dân của Một Quốc Gia, chứ không ai có thể tự xưng mình là Công Dân của một Tòa Đại Sứ! Cần thấy biết rõ: **sự thật là sự thật, chân lý vẫn muôn đời là chân lý; không thể nào đổi trắng thay đen một sự thật, cũng như không thể nào đổi đen thay trắng một chân lý.** Chính vì vậy, và mặc dù thế nào đi nữa, thì tôi vẫn thăm phục "người anh em" đã nhẹ nhàng bước qua khối óc của Quyết Nghị Utah 97, và ung dung xả bỏ cái tâm huyết của Thầy Tổng Vụ Trưởng Thanh Niên Thích Huyền Việt, cũng như của anh chị em khác đã "trở về" với Giáo Hội kể từ sau Đại Hội chùa Cổ Lâm năm 1998 - để mà có thể tự tại trong việc sử dụng cái "tiêu đề" như đã, đang áp dụng!

Hậu ý của cái chiêu phủ đầu bạt mạng này - người ngoài chúng ta chưa biết được, nhưng qua hành động, chúng ta có thể thấy rõ: **"Ban Hướng Dẫn Tân Lập này - đã, đang tận lực nhằm sửa đổi sự thật hay lịch sử của tháng 04.2004, kể cả việc coi nhẹ danh dự và uy tín của chính mình, không chỉ đơn thuần với nhiệm vụ "Lê Lai Cứu Chúa"; mà còn để tranh thủ hay tranh giành lấy cái sự kế thừa - Chính Danh, Chính Thống và Chính Truyền của gần 30 năm xây dựng, kiện toàn và phát triển Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ"**. Mà điển hình là trường hợp của các Anh Chị và Đơn Vị thuộc Miền Quảng Đức và Thiện Hoa trước đây, sau khi sang ngang, vẫn bất chấp cả Quy Chế [(hay Hiến Chương (?)) của GHPGVNTNHN-HK, về Vấn Đề Phân Chia Miền và Danh Xưng Của Miền] - để rồi cùng với Anh Chị Em Còn Ở Lại (Những Người đã, đang và vẫn sẽ mãi kiên trì trước cơn sóng gió) - giành lấy cái Danh Xưng Cũ - Tư cách của hành động này, thua xa Anh Chị Em "xé rào" của tháng 04.98 trước đây - nhiều, thật nhiều!!!

Một điển hình khác: qua việc tổ chức Trại Huyền Trang lấy danh xưng là Trại Huyền Trang 4 - Ban Hướng Dẫn Mới này đã làm lẫn lộn trong cái trò chơi - Lấy Râu Ông Cắm Cằm Bà! Cũng chỉ vì muốn tranh dành lấy cái - Chính Danh, Chính Thống và Chính Truyền của gần 30 năm xây dựng, kiện toàn và phát triển Gia Đình Phật Tử Việt Nam tại Hoa Kỳ, mà đã vô tình hay cố ý quên mất đi - Thân Phận và Giá Trị Hy Hiến của Anh Chị Em các Đơn Vị thuộc 5 Ban Hướng Dẫn Miền của Tổng Vụ Thanh Niên GHPGVNTNHN-HK trước đây - mà các Anh Chị và Đơn Vị ấy vẫn là thành phần đa số trực thuộc Ban Hướng Dẫn Mới này. Xin Đùng Áp Đặt và Tôn Vinh Cho Sự Kế Thừa Trại Huyền Trang 3 Lên Trên Đầu Các Anh Chị và Đơn Vị Vô Tội ấy - Cũng Chỉ Vì Một - Hư Danh! Bởi, các Anh Chị và Đơn Vị này có dính líu gì đến Trại Huyền Trang 3 để mà hôm nay tiếp tục Trại Huyền Trang 4?! Vả lại, cho dù các Anh Chị và Đơn Vị ấy được hình thành từ sau năm 1998 và trong hoàn cảnh nào đi chăng nữa, thì các anh chị ấy vẫn có niềm hạnh diện và tự hào riêng của họ - Cho nên, Bôi

Son Trét Phấn cái kiểu này thì làm sao mà đẹp được, vẫn còn xấu tệ so với những chiếc mặt nạ Halloween, thì làm thế nào mà chỉ một bước có thể lên đến trời?!

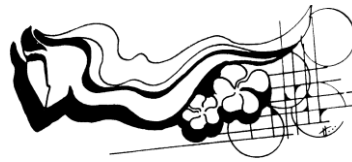
Từ những sự kiện bất xứng nêu trên, tôi chợt nhớ... Trong những ngày ở Đại Hội Hợp Nhất, tôi đã không đúng khi đích thân mong cầu gần như là năn nỉ anh Tâm Kiểm làm Trưởng Ban Ban Hướng Dẫn Mới này, lúc anh tâm sự với tôi trong buổi cơm chiều hôm ấy, rằng: anh sẽ không bao giờ nhận bất cứ một chức vụ nào trong Ban Hướng Dẫn Mới đó. **Tôi sai - vì cú nghĩ rằng: CHO DÙ ANH CHỊ EM MÌNH - TUY KHÔNG CHUNG ĐƯỜNG, NHƯNG VẪN CÙNG HƯỚNG; TẤT CẢ ĐỀU CÓ BỔN PHẬN GIỮ GÌN VÀ LÀM RẠNG SÁNG UY DANH CỦA TỔ CHỨC! Nhưng, Thực Tế - Từ Ấy Đến Nay - Sự Việc - Không Vậy!**

IV.- KẾT:

Trong sử sách, việc thay triều đổi ngôi là chuyện bình thường của thiên hạ, nhưng việc cưỡng chiếm danh xưng thì hiếm có ở thế gian. Mong rằng anh chị em mình không làm cái việc - muốn lật đổ càn khôn!!!

Chính vì vậy, nếu Nội San Sen Trắng số 13 đã được người anh em phát hành từ lâu, thì ngày hôm nay, chúng ta thực hiện: Nội San Sen Trắng số tục bản 13 - thì có sao đâu! vấn đề quan yếu chính là: "Ai" (?) - mới đủ tư cách để nhân danh cho sự Chính Danh, Chính Thống và Chính Truyền này? Thôi thì xin để cho lịch sử của Gia Đình Phật Tử phê phán vậy.

duy□n g□p g□...□

*Kính gửi Anh Thiện-Hiền DXN
Viết bên chùa Viên-Giác Oklahoma City
Trại Họp Bạn Tịnh-Khiết- July 01-03-06*

Hồ-Lợi Kim Thoa-Chicago

*Gặp Anh từ một THIỆN duyên,
Vùng trời - Viên Giác đất HIỀN có nhau.*

*Một sớm mai, bên ngôi chùa vắng,
Nắng Tử Quang lấp lánh Kim Cang,
Vưởng hạt đọng nụ hoa kẻ lá,*

*"Em đến chùa" Một thuở còn thơ,
Tấu khúc hay em diễn anh nghe,
Mấy mươi năm hưởng sen còn tỏa,
Đời Lam Xanh, sáng mãi bóng cờ.*

*Góp tiếng chim càng khôn "tu huyết",
Đạo chúc mừng trầm bổng nhạc thừa,
Hót với chim, chúng sanh là một.
Như Pháp màu Phật dạy ngàn xưa.*

*Hồn anh tìm khoảng thời xanh,
Mắt gửi còn tiếng "Tịnh Lam Màu Đồi"*

Uớp hưởng thiên lòng tiếng chim ngân.

BHD

TRUNG
ƯƠNG